

דף יג.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ג ה"א

עין משפט א.

עיין לעיל דף יא: עין משפט ו.ז.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ה"ח

עין משפט ב.

חשב בשעת הקטרת הקמץ • שיקטיר הלבונה למחר
אינה פגול שאין הקטרת מפלגת הקטרה. וכן אם הקטיר
הלבונה לבדה או הקמץ לבדו והוא מחשב לאכל שירים
למחר הרי זו פסולה ואינה פגול שאין מפגלין בחצי
מתיר. אבל אם הקטיר את הקמץ לבדו וחשב שיקטיר
לבונה למחר ואחר כך הקטיר הלבונה וחשב שיאכל

ס. כסף משנה: חשב בשעת הקטרת הקומץ וכו'. פלוגתא דאמוראי בספ"ב דמנחות (דף י"ז) ופסק כמ"ד דאין הקטרה מפגלת הקטרה משום דרב וכמה אמוראי סברי הכי. ומ"ש וכן אם הקטיר הלבונה לבדה או הקומץ לבדו וכו'. כבר נתבאר בסמוך דהלכה כת"ק דאמר אין מפגלין בחצי מתיר. ומ"ש אבל אם הקטיר הקומץ לבדו וחשב שיקטיר לבונה למחר ואח"כ הקטיר הלבונה וחשב שיאכל השירים למחר הרי זה פגול וכו'. שם הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולבונה לאכול שירים למחר פיגול מאי קמ"ל אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונה אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל לימא הקטיר קומץ (להקטיר לבונה) ולאכול שירים למחר אי תרוייהו קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר אמר רב אדא בר אבהו לעולם קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר ושאני הכא דפשטא לה מחשבה בכולה מנחה. ופירש"י מאי קמ"ל קס"ד דמשום חדא מהנך מחשבות מיפגלא וחד מינייהו אשמעינן ופיגול משום מחשבה להקטיר לבונה למחר הוא ולא משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי מתיר, לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולא לימא לאכול שירים כיון דההיא מחשבה לא מהניא למה לי מחשבה בהדי קמייתא ואי פגול משום לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר אבל להקטיר לבונה לא מהניא למה לי לצרפה בהדה. ואי תרוייהו קמ"ל ואי לאכול קאמר שלא חישב באחד מהן לימא להקטיר לבונה ולאכול שירים דמשמע תרתי מילי וכו'. דפשטה לה מחשבה לכולה מנחה ואע"ג דלא מיפגיל בחדא מינייהו השתא דחשיב בתרוייהו מיפגלא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוררים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַשִּׁירִים לְמַחֵר הָרִי זֶה פֶּגוּל. שֶׁהָרִי פֶּשֶׁטָה מִחֻשְׁבֵּת זְמַן
בְּכָל הַמִּנְחָה:

דף יג:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פי"ח ה"ז

אֵין חֵיבִין כָּרֶת אֶלָּא עַל אֲכִילַת דְּבָרִים שֶׁהִתְרוּ בֵּין לְאָדָם
בֵּין לַמִּזְבֵּחַ. אֲבָל אִם אָכַל מִן הַמִּתֵּיר עֲצָמוֹ אֵינוֹ חֵיב
כָּרֶת אֶלָּא לֹקֶה כְּאוֹכֵל פֶּסוּלִי הַמְּקַדְשִׁין שֶׁאֵין בָּהֶם
פֶּגוּל. כִּיצַד. מִנְחָה שֶׁנִּתְפַּגֵּלָה. הָאוֹכֵל כְּזִית מִשִּׁירֶיהָ
בְּמִזֵּיד חֵיב כָּרֶת. אֲבָל אִם אָכַל מִן הַקֶּמֶץ שְׁלָה אוֹ מִן
הַלְבוּנָה אֵינוֹ חֵיב כָּרֶת. לְפִי שֶׁהֵן הֵן הַמִּתֵּירִים אֶת
הַשִּׁירִים לְאָדָם. וְכֵן זֶבַח שֶׁנִּתְפַּגֵּל. הָאוֹכֵל כְּזִית מִבְּשָׂרוֹ
אוֹ מֵאֵימורָיו אוֹ מִבְּשָׂר הָעוֹלָה חֵיב כָּרֶת. אֲבָל אִם אָכַל
כְּזִית מִן הָדָם אֵינוֹ חֵיב עָלָיו מָשׁוּם פֶּגוּל. שֶׁהָדָם מִתֵּיר
אֶת הָאֵימורִין לְקָרֵב לַמִּזְבֵּחַ וְהָאֵימורִין מִתֵּירִין אֶת
הַבְּשָׂר לְאָדָם. וְדָם הָעוֹלָה מִתֵּיר בְּשָׂרָהּ לַמִּזְבֵּחַ. וְדָם
חֲטָאת הָעוֹף מִתֵּיר בְּשָׂרָהּ לַכֹּהֲנִים. וְדָם עוֹלֶת הָעוֹף
מִתֵּיר בְּשָׂרָהּ לַמִּזְבֵּחַ. וְדָם חֲטָאוֹת הַנִּשְׂרָפוֹת מִתֵּיר
אֵימורֵיהֶם לַמִּזְבֵּחַ. לְפִיכָךְ חֵיבִין עַל אֵימורֵיהֶן מָשׁוּם
פֶּגוּל. הַקֶּמֶץ וְהַלְבוּנָה מִתֵּירִין הַשִּׁירִים לַכֹּהֲנִים. שְׁנֵי
כִּבְשֵׁי עֶצְרֶת מִתֵּירִין שְׁתֵּי הַלָּחִים לַכֹּהֲנִים. וְכֵן שְׁנֵי בְּזִיכֵי
לְבוּנָה מִתֵּירִין לָחֶם הַפָּנִים לַכֹּהֲנִים. אֲבָל דְּבָרִים שֶׁאֵין

לָהֶם מִתִּירִין כְּגוֹן בֶּשֶׂר חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת וּמִנְחוֹת
הַנְּשָׂרְפוֹת אֵינָן מִתְּפַגְּלִין לְעוֹלָם:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"א

כָּל הַמִּנְחוֹת שֶׁקִּמְצָן אֶחָד מִן הַפְּסוּלִין לְעִבּוּדָה הֵרִי הֵם
פְּסוּלוֹת. ^ע וְכֵן אִם לָקַט הַלְּבוֹנָה פָּסֵל אֵף עַל פִּי שְׂלֹא
קִמְצָן:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ה"י

הַשּׁוֹחֵט שְׁנֵי כִבְשֵׁי עֶצְרֶת ^פ וְחָשַׁב לֶאֱכֹל אֶחָת מִשְׁתֵּי
הַחֲלוֹת לְמַחֵר שְׁתֵּיהֶם פָּגוּל:

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ה"א

הַקָּטִיר שְׁנֵי הַבְּזִיכִים וְהוּא מְחַשֵּׁב לֶאֱכֹל אֶחָד מִשְׁנֵי
הַסְּדָרִים לְמַחֵר. שְׁנֵי הַסְּדָרִים פָּגוּל:

^ע. כסף משנה: כל המנחות שקמצן אחד מהפסולים לעבודה הרי הן פסולים. משנה בפ"ק
דמנחות (דף ו'). ומ"ש וכן אם לקט הלבונה פסל אע"פ שלא קמץ. ברפ"ב (דף י"ג):
מימרא דר' ינאי ופירש"י ליקוט לבונה דלאחר הקטרת הקומץ היה מלקט [הלבונה] מעל
הסולת ומקטירו:

^פ. כסף משנה: (י-יא) השוחט שני כבשי עצרת וכו' עד שני הסדרים פיגול. משנה בפ"ב
דמנחות (דף י"ג): פלוגתא דתנאי ופסק כחכמים: